

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2016/HR

Pobijediti s Kristom

Ustrajati u natjecanju

Služba Božja u Angoli:
Kupljeni ste!

Katekizam:
Nauka o budućim stvarima

Katekizam:
Iz povijesti kršćanstva

Novoapostolska Crkva
International

Ustrajati u natjecanju

Draga braćo i sestre,

u poslanicama Novoga zavjeta nalazimo mnoge naputke kako čovjek može pobijediti s Kristom. U jednoj od njih apostol Pavao donosi završni račun svog života: „Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravедnosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin" (usp. 2 Tim 4, 7-8).

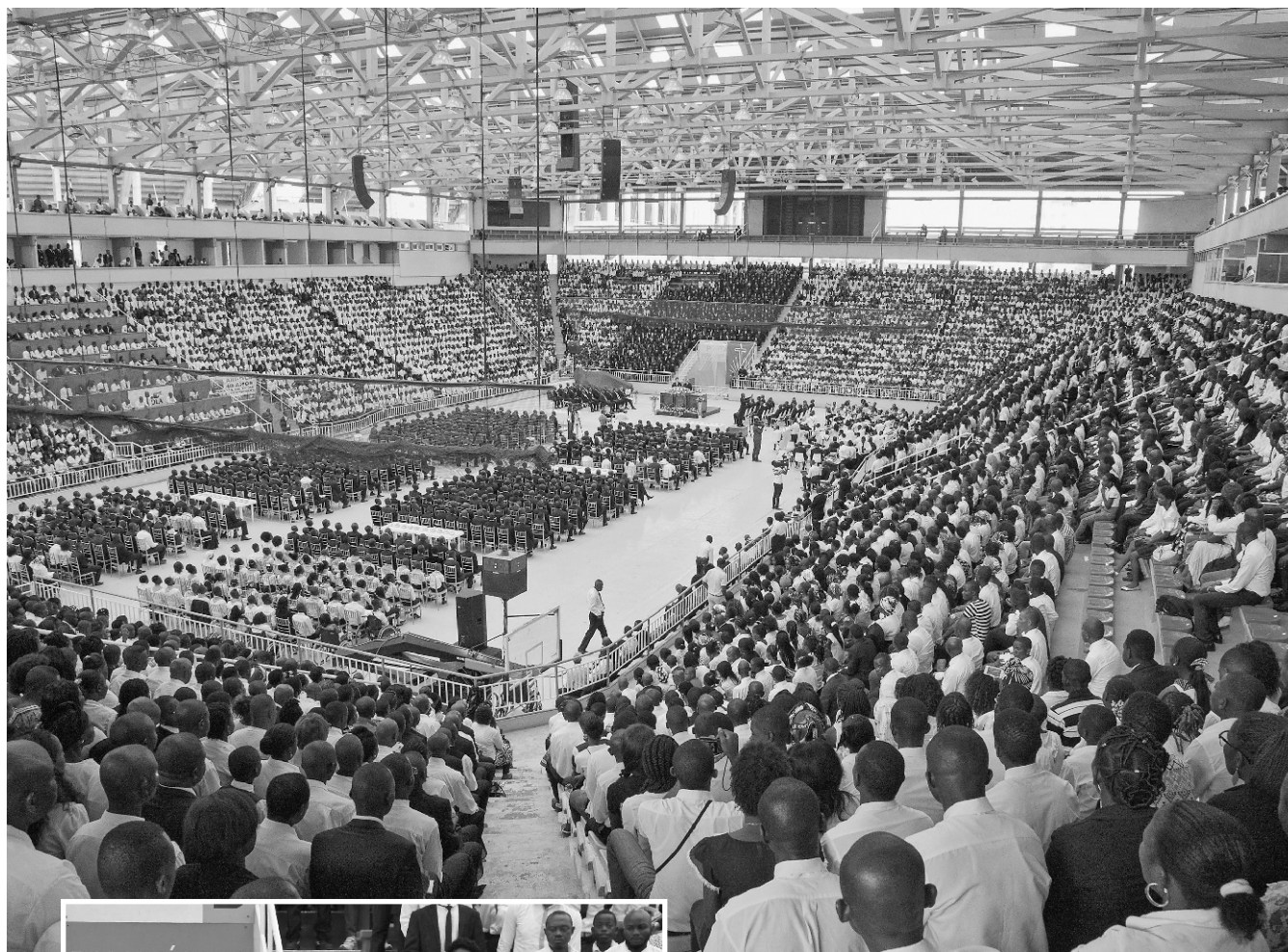
„Pobijediti" u vjeri ne znači dakle biti najbolji od svih, nego ustrajati i stići do cilja.

Poslanice Korinćanima (9, 25.26), Hebrejima (12, 1) i Filipljanima (3, 13.14) posežu isto tako za slikom športaša i natjecatelja. Ti nam tekstovi pokazuju kako se trebamo vježbati u ustrajnosti. Tko želi ustrajati do cilja, mora prema tome

- poznavati cilj. Želimo ući u vječno zajedništvo, stoga moramo postati što sličniji Kristu. Razmišljamo li dovoljno o tome?
- sačuvati cilj pred očima. Nemojmo dopustiti da nam klicanje ili povici negodovanja uz stazu odvrte pažnju s puta kojim smo krenuli.
- put podijeliti na više dionica. Ne treba nas obeshrabriti spoznaja da smo još daleko od Isusove naravi. Uvijek se možemo odlučiti za pojedino svojstvo i izvjesno vrijeme svjesno živjeti prema tom jednom uzoru.

- rasporediti snage. Komu postane suviše teško u vjerskom životu, može štedjeti snagu u prirodnim stvarima i usredotočiti se na ono duhovno.
- odbaciti teret. Osjećaj krivnje i nepomirljivosti otežava svaki napredak. Nastojmo potražiti oprost i oprostimo drugima!
- držati dijete. Koja nas hrana jača za put vjere? Hranimo dušu samo onim što joj daje trajnu snagu! To su prije svega riječ Božja i Sveta večera. Važno je sudjelovati – tako glasi poznato olimpijsko geslo. Za vjerski put važi geslo da je najvažnije ustrajati u natjecanju. Neka nas potakne poklik iz Prve poslanice Timoteju 6, 12: „Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan!"

Jean-Luc Schneider

Gotovo 14000 djece Božje prati službu Božju na igralištu Cidabela i u pomoćnoj dvorani

Kupljeni ste!

Prva poslanica Korinćanima 7, 23

„Kupljeni ste! Ne budite robovi ljudima!”

Draga braćo i sestre, ulazna pjesma koju smo upravo čuli izraz je i naše radosti što danas smijemo doživjeti ovu službu Božju. Osjećam da svi zajedno dijelimo tu radost. Mogu zamisliti da među nama ima pojedinaca koji nisu baš radosni; ne zato jer ne bi mogli vjerovati, nego zato jer prolaze kroz kušnje, muče ih brige i opterećuju misli o svojoj budućnosti ili budućnosti njihove djece. Svima njima želio bih poručiti da nisu zaboravljeni, da ih Bog želi danas utješiti i ojačati. Želi im darovati svoju blizinu tako da ga osjete. On im jamči svoju pomoć.

Najveća pomoć koju nam Bog može dati je otkupljenje od svakoga zla. To je mnogo značajnije nego riješiti se neke trenutne bolesti. On će se pobrinuti da budemo navijeke otkupljeni od svake patnje, svakoga zla i nevolje. Neka vas uvijek tješi svijest da vam Bog želi pomoći!

Takva je utjeha započela kada je Sin Božji dao svoj

život za nas. Na to je mislio i apostol Pavao kad je rekao: „Kupljeni ste!” Po Adamu su svi ljudi postali robovi grijeha. Mi patimo jer smo izloženi njegovoj vlasti. Sve bolesti, svaka nepravda, patnja i smrt su posljedica grijeha. Čovjek je od rođenja rob grijeha. Gospodin nas želi osoboditi od tog tereta. Zato nas je skupo platio. Dao je svoj život, umjesto nas je bio osuđen, mučen i ubijen. On, koji je bio savršen, koji nikada nije pogriješio, prihvatio je biti osuđen kako bismo mi bili oslobođeni. Bio je kažnjen da ne bismo morali biti kažnjeni mi zbog naših grijeha i pogrešaka. Po njegovoj zaslugi smo otkupljeni.

*Ne želimo ići svojim
vlastitim putem, nego
slijediti
Isusa Krista.
Znamo da će pobijediti
samo onaj tko se bori
zajedno s njime.*

Toliko nas je Bog ljubio da je njegov Sin umro za nas. Spomenimo se i onoga što je Bog poduzeo nakon žrtve svog Sina kako bismo mi mogli uživati plodove njegove zasluge: poslao je Duha Svetoga, dao je apostole, stoljećima je brinuo o tome da se diljem svijeta naviješta Evandjelje

Isusa Krista. Bilo je vremena kada je veoma mnogo ljudi prihvaćalo Evandjelje; bilo je međutim i drugačijih razdoblja; razdoblja kada su kršćani bili

Djeca su dočekala Veleapostola pjesmom i cvijećem

progonjeni, ali se Bog uvijek pobrinuo da se njegova poruka čuje među ljudima.

Spominjemo se također i mnogih ljudi koji su se pobrinuli da mi danas možemo svjedočiti da se naviještaju poruke Evanđelja. Isus Krist je mnogo platio za nas i mnogi su ljudi u službi Isusa Krista prinijeli brojne žrtve, kako bismo mi danas mogli doživjeti otkupljenje. Koliko je samo podnijeto žrtava da bi apostolska služba mogla djelovati među nama!

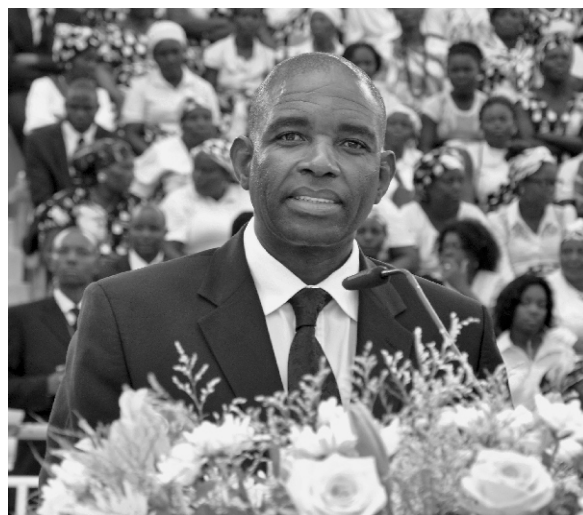
Sada apostol Pavao kaže: „Kupljeni ste! Ne budite robovi ljudima!” Time ne misli na robovanje pojedinim osobama, nego svijetu: Bog vas je otkupio, skupo vas je platio kako ne biste opet

postali robovi svijetu. Kaže čak: „robovi ljudima”. Rob nije slobodan, on je ovisan. Rob mora raditi što njegov gospodar želi i što mu naredi. Prisiljen je raditi i ne dobiva naknadu za svoj rad, sve radi badava. Mi kao djeca Božja ne trebamo opet robovati svijetu. Što to znači?

*Tko nasljeđuje Isusa Krista,
ne čini to uzalud, jer će primiti
vijenac vječnoga života,
najveću moguću nagradu.*

U Bibliji ima mnogo primjera o ljudima koji su bili izabrani i otkupljeni ali su svojom pogrešnom odlukom sve izgubili. Spomenimo se Ezava! On je bio izabran, bio je prvorođenac tako da je trebao primiti poseban blagoslov; ali bio je zarobljen u svojim zemaljskim potrebama. Budući da je bio ovisan, nije se mogao slobodno odlučiti. Prodao je blagoslov za varivo od sočivice. Zemaljske vrijednosti bile su mu važnije od blagoslova. Zato je postao sluga svome bratu. Na pitanje zar za

Propovijed su nadopunili okružni apostoli Patrick Mkhwanazi (gore desno) i Noel E. Barnes (obojsica iz Južne Afrike)

njega nije sačuvalo nikakav blagoslov, otac mu je rekao: „Njega – tvoga brata – sam već postavio za tvoga gospodara; njemu sam svu njegovu braću predao za slugu; ... A što sad za te mogu učiniti, sine moj?" (Post 27, 37).

Velika je opasnost da postenemo slugu i robovi svojih zemaljskih potreba i da nam materijalna dobrobit bude važnija od spasa duše. Netko će reći: „Ne mogu doći na službu Božju, jer me čeka neki važan posao." Drugi kaže: „Ne mogu se pokoriti Bogu i živjeti po njegovim zapovijedima kada se radi o novcu." I jedan i drugi su se kod Svetog krštenja, Svetog zapečaćenja, kod konfirmacije odlučili slijediti Isusa Krista i živjeti po Božjim zapovijedima. Budući da su postali robovi zemaljskih vrijednosti, nisu više slobodni i ne mogu održati svoj zavjet. Ne uvažavaju više zapovijedi zbog svojih zemljaskih potreba. Skupo smo iskupljeni. Nemojmo opet postati robovi zemaljskih vrijednosti! Odlučili smo se za Gospodina i slobodni smo te idemo putem koji je Bog položio. Apostol Pavao je jasno poručio da za spas duše nije važno da li je čovjek rob ili slobodnjak, da li je Židov ili neke druge

nacionalnosti, da li je siromašan ili bogat. Važan je njegov stav. Nastojmo sačuvati ispravan stav srca! Nećemo podleći zemaljskim potrebama.

Jedan drugi primjer iz Staroga zavjeta je priča o Samsonu, suncu Izraela. Njegova ga je majka posvetila Bogu čim je došao na svijet. Bog je bio izabrao tog čovjeka da se bori protiv Filistejaca, protivnika Izraela. Tada je bio običaj da se čovjek posvećen Bogu i u službi Bogu nije morao šišati. Svatko je znao da je čovjek s dugom kosom posvećen Bogu, da služi Bogu. Tako je bilo i kasnije kod Samuela. Ni njemu se nije smijelo kratiti kosu (1 Sam 1, 11). Samson je bio veoma jak i borio se protiv Filistejaca. Jednog je dana

Lijevo: Veleapostol Jean-Luc Schneider postavlja okružnog starješinu Eldera Josúa Calengu Bazu (kleči) za apostola, a umirovio je apostola Alfonosa Avelina (stoji) koji je više od 30 godina proveo u službi.

upoznao Delilu, i tu su ženu Filistejci podmitili. Filistejski knezovi su došli k njoj i rekli: „Zavedi ga i doznaj gdje stoji njegova velika snaga, kako bismo ga mogli svladati pa da ga svežemo i učinimo nemoćnim. A dat će ti svaki od nas po tisuću i sto srebrnih šekela." Delila tako upita Samsona: „Kaži mi gdje stoji tvoja velika snaga?" Nakon početnog oklijevanja Samson je popustio i, da bi joj ugodio, rekao joj: „Nikada britva nije prešla po mojoj glavi, jer sam od majčine utrobe pomazanik Božji. Da me obriju, sva bi me snaga ostavila, onemoćao bih i postao bih kao običan čovjek." (Suci 16, 5-17). Drugim riječima njegova se snaga krila u njegovoj prisnoj povezanosti s Bogom. Što je učinila žena? Odrzala mu je kosu! Oduzela mu je dakle znak njegove veze s Bogom. Samson je posve oslabio tako da su ga Filistejci lako uhitili i zarobili. Zašto? Zato jer je donio pogrešnu odluku. Bila mu je važnija ženina nego Božja naklonost.

Trudimo se izvršiti svoju zadaću u društvu i njegovati dobre odnose sa svojim bližnjima. Ali odnos prema ljudima ne smije nam nikada postati važniji od odnosa prema Bogu. Želimo se više svidjeti Bogu nego ljudima. Ponekad moramo odbiti sudjelovati u nekoj raboti, jer nam je važnije da ne uvrijedimo Boga, makar se time nekom i zamjerili. Treći primjer iz Staroga zavjeta: Izrael je bio izabrani narod Božji. Susjednim se narodima to naravno nije svidjelo. Opet su došli Filistejci i porazili narod Božji. Neprijatelj je u svojim redovima imao jednog snažnog čovjeka. Taj div s teškim oružjem pred kojim su svi strepili zvao se

Golijat. Izrugivao se Izraelcima, rugao se Bogu i galamio: „Izaberite između sebe jednoga čovjeka pa neka siđe k meni! Ako pobijedi u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaši sluge. Ako li ja pobijedim njega i pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati" (1 Sam 17, 8.9). Izraelci su se bojali, i iz straha bi bili gotovo postali robovi svojih neprijatelja. Srećom pojavio se David koji se nije bojao. Znao je da uz Božju pomoć može pobijediti i jakog Golijata. Biblijsko izvješće govori da je David oslobodio svoj narod.

Ponekad i mi mislimo da smo slabi i da je duh tame suviše moćan. Njegove se teorije šire velikom snagom. Oni koji ga slijede tako su uspješni, dok se mi ponekad toliko patimo u svom životu. Sotona ima mnogo sredstava na raspolaganju da se uopće nismo u stanju braniti protiv njega! – To nije točno! Ma koliko naš neprijatelj snažan bio, znamo da s Kristom možemo pobijediti! Krist je jači od svog neprijatelja! Mi slijedimo Krista i upuštamo se u borbu protiv zla. S njime ćemo pobijediti! Ne želimo postati robovi Zloga. Sljedeći primjer dao nam je sâm Isus. Predočio je svojim učenicima sljedeću sliku i pritom rekao: „Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta po pustim mjestima tražeći pokoj, ali, kako ga ne nalazi, rekne: 'Povratiti ću se u kuću svoju odakle sam izišao.' I kad stigne, nađe je pometenu i uređenu. Zatim ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i tu se nastane. Time bude posljednje stanje ovoga čovjeka gore od prvoga" (Luka 11, 24-26). Ta nam slika puno govori.

Veleapostol u razgovoru s predstavnicima lokalnih medija

Očišćeni smo po krštenju i Svetom zapečaćenju. Sotona je protjeran iz našeg života, izgubio je pravo na naš život, jer smo pripali Isusu Kristu. Na nama je sada da se odlučimo tko će prebivati u našem srcu. Zao duh se sa svojih sedam pratitelja mogao vratiti, jer je čovjekovo srce bilo prazno, jer je u njemu bilo mjesta. Pobrinit ćemo se da se Duh Sveti nastani u našem srcu i ispuni ga, da ispuni čitav naš život. Novo stvorenje u Isusu Kristu mora se razvijati u nama. Ako život iz Duha Svetoga ispunja čitavo srce, znači da u njemu više nema mjesta za druge duhove. Ali ako je čovjek kršten i zapečaćen a njegovo srce nije ispunjeno Duhom Svetim, zli duhovi se opet vraćaju i čovjek je potom veoma nesretan.

K njemu se opet vraća duh koji je došao i k Isusu sa svojim kušnjama i govori: „Iskoristi svoje Božje posinstvo kako bi ti bilo bolje na zemlji!“ Čovjek dolazi na službe Božje, ali moli samo za svoj zemaljski život: „Dragi Bože, daj da mi bude dobro. Dragi Bože, tvoje sam dijete, daj da se obogatim.“ Stari mu se duh, dakle, opet vratio, i on odlučuje što će moliti, što učiniti. Takav je čovjek nesretan jer primjećuje da ništa ne funkcionira, da mu molitve ne koriste mnogo. Umjesto da bude bolja, njegova je situacija sve gora. Kršten je, zapečaćen, srce mu je očišćeno, posvećeno, ali ne omogućuje Duhu Svetome da istinski djeluje u njemu i zbog toga u njegovo srce dolazi neki drugačiji duh.

Još jedan primjer: Čovjek želi nešto predstavljati u zajednici, u Crkvi. Stalo mu je samo da u Crkvi i

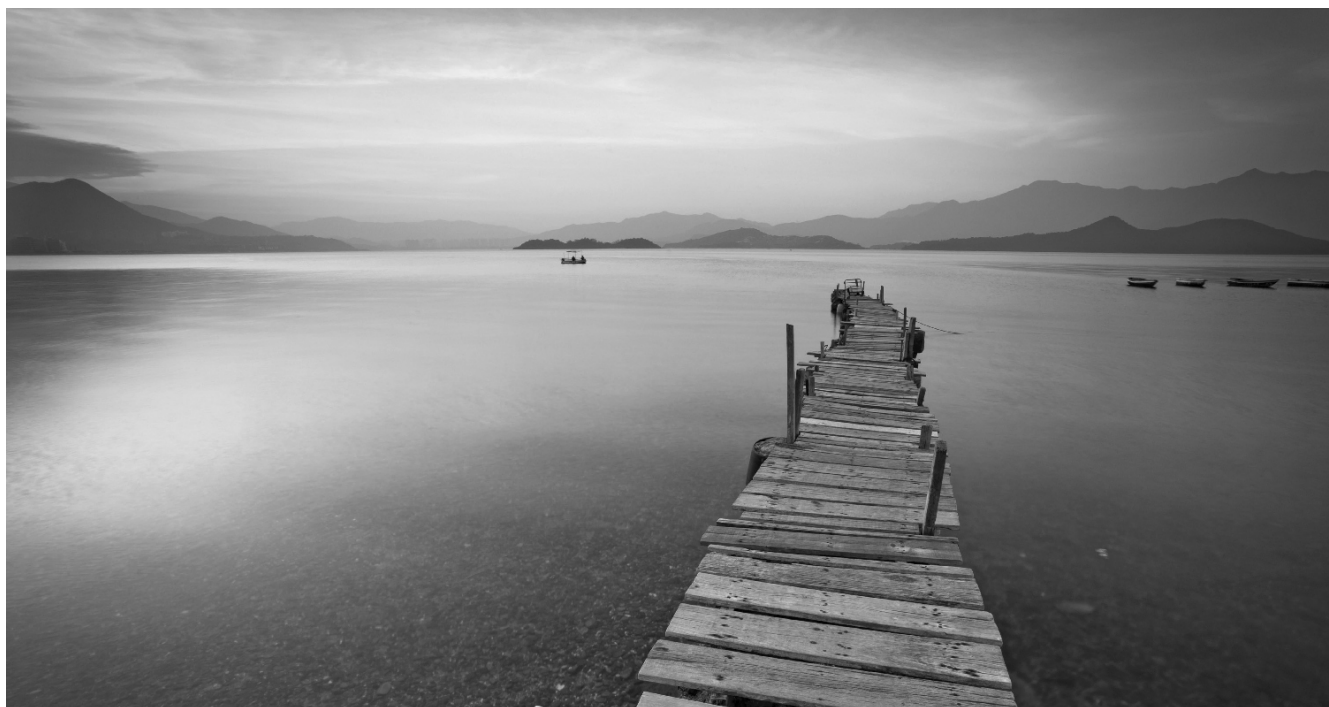
kroz Crkvu dobije na značaju i ugledu. Pjeva u zboru, ali ne da bi slavio Boga, nego da bi došao u prvi plan. Ili pak obnašatelj neke duhovne službe čini sve kako bi dobio višu službu, želi rukovoditi. Postao je sluga nekog drugog duha, ne služi više Gospodinu. Radi samo za vlastitu korist. Sve što čini, radi s prikrivenim namjerama. Jedan se želi obogatiti, drugi želi nešto predstavljati u Crkvi. Ti su ljudi sluge nekog duha i ne dobivaju ono što bi željeli; na kraju ostaju razočarani.

Jednostavni su to primjeri o ljudima koji su izbarali Boga, ali su potom donosili pogrešne odluke. Opet su postali „robovi ljudima“. Mi želimo služiti jedino Kristu. Iz ljubavi prema Isusu Kristu tijesno smo povezani s njime. Ne želimo ići svojim vlastitim putem, nego slijediti Isusa Krista. Znamo da će pobijediti samo onaj tko se bori zajedno s njime. Tko nasljeđuje Isusa Krista ne čini to uzalud, jer će primiti vijenac vječnoga života, najveću moguću nagradu. Budući da smo tako skupo plaćeni, budimo istinski učenici, sluge Isusa Krista. Nagrada će biti neopisivo velika.

TEMELJNE MISLI

Krist je svojom žrtvom mnogo platio za nas, pazimo stoga da

- ne budemo robovi zemaljskih stvari,
- se svidimo više Bogu nego ljudima,
- nas ne zavede moć i snaga duha zloće,
- omogućimo Duhu Svetom da ispuni naše srce.

Nauka o budućim stvarima

U rujnu 2015. godine izišao je Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima. Od ukupno 750 pitanja i odgovora community donosi neke od njih - u ovom broju radi se o „Nauki o budućim stvarima“ i o „Povijesti kršćanstva“.

Koji budući događaj je cilj vjere novoapostolskih kršćana?

Isus Krist dolazi opet – to je središnja poruka Evanđelja. Od njegovog uzašašća na nebo apostoli naviještaju njegov ponovni dolazak. Cilj vjere novoapostolskih kršćana je da ih Krist pri tom događaju uzme k sebi.

Tko je obećao ponovni dolazak Isusa Krista?

Sâm Isus Krist obećao je svojim apostolima: „Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja“ (Ivan 14, 3). To Isusovo obećanje su pri njegovom uzašašću na nebo potvrdili i anđeli: „Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo“ (Djela apostolska 1, 11).

Tko zna trenutak Kristovog ponovnog dolaska?

Koji će dan i u koji sat Isus Krist opet doći, ne znaju ni ljudi ni anđeli, već jedino trojedini Bog.

Što za nas znači obećanje da će Isus Krist opet doći?

Da će Isus Krist opet doći i svoju zajednicu-zaručnicu uzeti k sebi, jedna je od mudrosti Evanđelja. On sâm je obećao da će opet doći (Ivan 14, 3).

Zašto vjerujemo da je blizu Kristov ponovni dolazak?

To što apostoli opet djeluju znak je da preostaje još malo vremena do Kristovog ponovnog dolaska. Očekivanje da će se to Gospodinovo obećanje ispuniti u središtu je novoapostolske vjere jednako kao i nada pojedinca da će osobno doživjeti Kristov ponovni dolazak te da će biti uzdignut k njemu.

Kako se vjernici pripremaju na Kristov ponovni dolazak?

Kroz propovijed i sakramente apostoli pripremaju vjernike na Kristov ponovni dolazak. Vjernici svjesno žive prema njihovim smjernicama.

Što će se dogoditi o Kristovom ponovnom dolasku?

Iz riječi apostola Pavla možemo zaključiti sljedeće: o Gospodinovom ponovnom dolasku najprije će uskrsnuti mrtvi koji su umrli u Kristu. Živi koji su se pripremili na Kristov ponovni dolazak bit će preobraženi prije svoje tjelesne smrti. Mrtvi i živi primit će proslavljeno tijelo koje će biti slično Kristovom uskrsnom tijelu. Zajedno će biti uzdignuti k Isusu Kristu i tako stići u vječno zajedništvo s trojedinim Bogom. Ti događaji pripadaju prvom uskrsnuću o kojem se govori u Otkrivenju 20, 5.6.

Tko će o Kristovom ponovnom dolasku biti uzdignut?

O Kristovom ponovnom dolasku obećano je da će biti uzneseni prvenstveno oni koji su nanorođeni iz vode i Duha i koji su vjerovali u Isusa Krista i slijedili ga. Oni se nazivaju još i „zaručnica“. Hoće li Bog i drugima udijeliti milost uznesenja, izvan je ljudske procjene i ovisi jedino o volji Božjoj.

Koja su obilježja onih koji pripadaju zaručnici?

Jedno od njihovih najznačajnijih obilježja je u tome da svakodnevno očekuju Kristov ponovni dolazak i da su postojani u molitvi: „Gospodine, dođi uskoro!“ (usp. Otk 22, 17. 20).

Koje događaje obuhvaća prvo uskrsnuće?

O prvom uskrsnuću uskrsnut će „mrtvi u Kristu“ i bit će uzdignuti zajedno sa živima koji pripadaju zajednici-zaručnici. Nakon „gozbe na nebesima“ uskrsnut će mučenici iz „velike nevolje“ i ubrojiti

se u kraljevsko svećenstvo. Ta se dva događaja opisuju kao „prvo uskrsnuće: „Blažen i svet tko je dionik ovoga prvog uskrsnuća! Nad ovima druga smrt nema vlasti, nego će biti svećenici Božji i Kristovi i s njima će kraljevati tisuću godina“ (Otkrivenje 20, 6).

Što slijedi nakon prvog uskrsnuća?

Nakon prvog uskrsnuća Krist će na zemlji uspostaviti kraljevstvo mira i vladat će svojim kraljevstvom „tisuću godina“. Tih „tisuću godina“ simboliziraju dugo, ali ipak ograničeno vrijeme.

Što će se dogoditi u razdoblju kraljevstva mira na zemlji?

Za trajanja kraljevstva mira Isus Krist će zajedno s kraljevskim svećenstvom nesmetano naviještati Evanđelje. Svim živim ljudima na zemlji ali i svim dušama pokojnih bit će naviješteno Evanđelje. Na kraju kraljevstva mira svi ljudi svih vremena znat će za Evanđelje Isusa Krista.

Što će se dogoditi s onima koji dođu na posljednji sud?

Oni koji na posljednjem sudu budu našli milost nastanit će se – zajedno s onima koji su sudjelovali na prvom uskrsnuću - u novom Božjem svijetu. Svi će oni tada biti u vječnom zajedništvu s Bogom. Drugi će ostati u bijedi koju donosi udaljenost od Boga.

Što se govori u Bibliji o novom Božjem svijetu?

Bog će nakon posljednjeg suda umjesto starog stvoriti novi svijet: „On (Bog) će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima“ (Otk 21, 3). Time će se ispuniti nada, izražena u Drugoj Petrovoj poslanici 3, 13: „Ali mi očekujemo, prema njegovom obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost.“ To će kraljevstvo Božje biti vječno; jer će Bog tada biti sve u svemu (usp. 1 Kor 15, 28).

Iz povjesti kršćanstva

Kako su nastale prve kršćanske zajednice?

U Jeruzalemu je na Pedeseticu nastala prva kršćanska zajednica (usp. Djela apostolska 2, 37 i sl), koju su sačinjavali samo Židovi. Mnogi su vjernici pobjegli iz Jeruzalema jer su bili progonjeni (usp. DJ 8, 1; 11,19).

U svom novom okruženju naviještali su Evanđelje i bili su prihvaćeni. Tako su se i u drugim mjestima osnivale kršćanske zajednice.

Kako se kršćanstvo razvijalo nakon 2. stoljeća?

Ono što je započelo kamenovanjem đakona Stjepana preraslo je u valove progona: ubijeni su mnogi kršćani zbog svoje vjere i tako postali pravi mučenici. Usprkos progonstvima i mnogim zaprekama kršćanska se vjera širila čitavim Rimskim carstvom.

Kako se kršćanstvo razvijalo do srednjeg vijeka?

Za vrijeme seobe naroda (4./5. stoljeće) kršćanstvo je jačalo u Europi i Aziji. Značajnu ulogu u širenju kršćanstva odigralo je redovništvo koje je u 3. stoljeću zaživjelo u Egiptu. Redovnici su se zavjetovali na život u siromaštvu, a glavna im je zadaća bila naviještati kršćansku vjeru. U srednjem su vijeku redovnici i redovnice postigli velike uspjehe u znanosti, a bavili su se još i poljoprivrednom proizvodnjom i socijalnom skrbi. Kršćanstvo je sve više i više utjecalo na život ljudi kao i na kulturna, politička i društvena kretanja u Europi.

Godine 1054. došlo je do raskola na Zapadnu Crkvu (rimsko-katoličku) i Istočnu Crkvu (ortodoksnu).

S čime su se kršćani u 7. stoljeća morali suočiti?

Kršćani su se u dijelovima Azije, Afrike ali i Europe u 7. stoljeću suočili s jednom novom religijom, to jest s islamom. Za kršćansku su vjeru izgubljena mnoga područja na bliskom Istoku i u sjevernoj Africi. Došlo je čak i do borbi kao na primjer za

kržiarskih pohoda. Ti su pohodi na Istok bili organizirani između 1095. i 1270. godine, a cilj im je bio povratiti kršćanstvu Jeruzalem i Svetu zemlju.

Odakle težnje za reformom Crkve?

U srednjem se vijeku u Crkvi sve više i više osjeća pokret sekularizacije – vjera i nauka gube na značenju. Posljedica je to načina života koji se sve više udaljava od Evanđelja. Paralelno s time javljaju se i težnje za reformom Crkve. U tome prednjače redovnici, ali i drugi poput Francusa Petrua Waldesa (1140, umro prije 1218), engleskog teologa Johannes Wiclifa (1330 do 1384) i rektora Praškog sveučilišta, Johanna Husa (1369 do 1415). Pokreti koje su oni započeli zahvatili su široka područja Europe te donaćno doveli do reformacije.

Što je reformacija?

Reformacija (od latinske riječi „reformatio“ = ponovna uspostava, obnova) vjerski je pokret obnove u Europi koji se temelji na želji da se svećenstvo ponovno vrati isključivo Evanđelju. Tijesno je povezan s njemačkim redovnikom Martinom Lutherom (1482 do 1546). Jedina osnova za nauku trebalo bi prema njegovom uvjerenju bili biblijsko svjedočanstvo o Isusu Kristu. Luther je preveo Bibliju iz hebrejskog i grčkog na njemački jezik i učinio je pristupačnom narodu. U Engleskoj je 1534. samostalno nastala Anglikanska Crkva.

Kakav je bio položaj kršćanstva u 19. stoljeću?

U 19. stoljeću nastojalo se opet pridobiti za Evanđelje ljude kojima je zbog njihovog siromaštva i neznanja kršćanska vjera postala strana („unutarnje misije“). Pored toga osnovana su „misionarska društva“ koja su brinula o daljnjem širenju kršćanstva u vaneuropskim zemljama, prije svega u Africi.

Koje značajne razvoje kršćanstva bilježi 19. stoljeće?

Od velikog su značenja – prije svega unutar protestantizma u Engleskoj i SAD-u – bili takozvani „razvojni pokreti“: kršćani duboke vjere pozivali su na povratak iz „kršćanstva navike“ u živu kršćansku vjeru. Taj poziv na svijest o Evandelju povezivao se često s nadom u Kristov ponovni dolazak. To je povijesna pozadina iz koje je Bog pripremio ponovno djelovanje apostola.

Kako je u 19. stoljeću došlo do ponovne uspostave apostolske službe?

Između 1826. i 1829. godine muševci duboke vjere okupljali su se na konferencijama u Albugyju, da bi zajedno raspravljali o Ivanovom Otkrivenju. Te su konferencije održane na poziv bankara Henryja Drummonda (1786-1860) koji je tijesno surađivao s Edwardom Irvingom (1792 – 1834), svećenikom škotske nacionalne Crkve. Sudionici konferencije su željeli steći jasan stav što Biblija govori o djelovanju Duha Svetoga i o Kristovom ponovnom dolasku. I u Škotskoj su vjernici različitih konfesija očekivali da će Duh Sveti početi djelovati snažnije i očitije. Među njima je tijekom 1830. godine došlo do zapaženih ozdravljenja; događalo se da su ljudi govorili nepoznatim jezicima i proricali budućnost. U jesen 1832. godine Duh Sveti je pozvao Johna Batea Cardalea (1802 do 1877) kojeg je Henry Drummond imenovao apostolom. Od rujna 1833. pozvano je daljnjih jedanaest apostola – prvenstveno po proroku Oliveru Taplinu (1800 do 1862).

Kako je nastala Katoličko-apostolska Crkva?

Apostoli su se 1835. godine povukli u Albury na intenzivno zajedničko savjetovanje. Izradili su „Veliki testimonij“ (1837), očitovanje koje je bilo dostavljeno svim duho-

vnim i svjetovnim vođama kršćanskoga svijeta. U tom su očitovanju apostoli pozvali kršćane da se okupe pod njihovim vodstvom i da se pripreme na Kristov ponovni dolazak. Nisu dakle željeli osnovati novu Crkvu nego razne već postojeće Crkve okupiti pod okriljem apostola. Većina kršćana nije međutim prihvatila njihov poziv. Rijetki kršćani koji su povjerovali apostolima povezali su se u jednu novu Crkvu, naime u Katoličko-apostolsku Crkvu.

Kako je nastala Novoapostolska Crkva?

Prorok Geyer je 10. listopada 1862. godine u Königsbergu imenovao apostolom svećenika Rudolfa Rosochackyja (1815 – 1894), predstojnika tamošnje katoličko-apostolske zajednice. Apostoli Katoličko-apostolske Crkve nisu priznali taj poziv. Prorok Heinrich Geyer i voditelj katoličko-apostolske zajednice u Hamburgu, Heinrich Schwartz (1815-1895) bili su međutim uvjereni da je taj poziv djelo Duha Svetoga. Zajednica u Hamburgu je 4. siječnja 1863. priznala taj poziv u apostolsko zvanje te je zbog toga isključena iz Katoličko-apostolske Crkve. Siječanj 1863. godine valja prema tome smatrati datumom nastanka Novoapostolske Crkve. I kada je apostol Rosochacky ubrzo nakon toga istupio iz službe, Geyer, Schwartz i zajednica u Hamburgu su čvrsto vjerovali da je njegov poziv bio djelo Duha Svetoga.

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrnjanska 28; E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI